

Venäjän Ykköskanavan pääuutislähetys keskiviikkona 25.11. kello 21.00.

Studiossa Vitali Jelisejev.

00.00-00.24:

Jelisejev:

Venäläinen Su-24-kone, jonka Turkin ilmavoimat ampui eilen, ei rikkonut Turkin ilmatilaa ja sen kimppuun käytiin ilman ennakkovaroitusta. Asiasta kertoi lentokoneen suunnistaja tänään. Kapteeni Konstantin Murahtin piilotteli useita tunteja terroristeilta, ennen kuin erikoisjoukkojen etsintäryhmä löysi hänet. Tänään upseeri valmistautui lääkärintarkastukseen. Ennen sitä häntä jututtivat toimittajat, heidän joukossaan Ykköskanavan kirjeenvaihtaja Mihail Akintšenko.

00.25-00.29:

Konstantin, ensimmäinen kysymys: miltäs nyt tuntuu, mikä on vointi?

00.30-00.37:

Murahtin: Aivan normaali, meidän lääkintämiehemme ovat aivan loistavia.

00.39-00.44:

Onko osastonne lentänyt ennen eilistä tuolla alueella, tunnetteko sen hyvin?

00.45-01.08:

Tietysti, olemme tehneet sotilaslentoja sinne monta kertaa ja tunnemme sen kuin omat taskumme. Olemme täyttäneet siellä tehtävämme ja tulleet sitten paluureittiiä takaisin tukikohtaan. Suunnistajana minä tunnen siellä käytännössä joka kukkulan. Pystyn paikantamaan itseni ilman apuvälineitäkin.

01.10-01.27:

Konstantin, sanotaan, että sotilaslentäjälle yksi kilometri ei merkitse sekuntiakaan. Onko mahdollista, että olisitte yhdessä johtokoneen kanssa erehtyneet lyhyeksi ajaksi Syyrian ilmatilan ulkopuolelle?

01.28-02.02:

Ei, se on täysin poissuljettua. Ei edes yhdeksi sekunniksi. Ja vielä vähemmän sen vuoksi, että lensimme noin kuudentuhannen metrin korkeudessa. Ilma oli kirkas, näkyvyyttä, kuten meidän slangissa sanotaan, miljooniin [kymmeneihin kilometreihin]. Koko lento oli täysin hallinnassamme aina ohjuksen räjähdykseen saakka. Näin aivan selvästi niin kartalta kuin luonnostakin, missä raja oli ja missä me olimme. Ei ollut edes mitään vaaraa joutua Turkin puolelle.

02.03-02.12:

Turkin puolelta väitetään, että F-16 varoitti teitä useita kertoja, että olette ylittämässä Turkin rajan. Miten kaikki itse asiassa kävi?

02.13-02.59:

Itse asiassa mitään varoituksia ei tullut. Ei radiossa eikä visuaalisesti. Ylipäätään ei ollut mitään kontaktia. Niinpä pidimme kurssin vakaana. Pitää ymmärtää, millainen nopeus pommikoneella on ja millainen F-16-hävittäjällä. Jos he olisivat halunneet varoittaa meitä, he olisivat voineet näyttäytyä ja lentää vierellä samaa kurssia. Mitään sellaista ei tapahtunut. Ja ohjus iskeytyi pyrstöömme yht'äkkiä, periaatteessa. Emme edes havainneet sitä, jotta olisimme voineet tehdä väistöliikkeen.

03.00-03.03:

Nyt edessä on lepoa ja mitä sitten?

03.05-03.22:

Odotan tietysti kärsimättömästi, että pääsisin takaisin palvelukseen. Aion pyytää päällystöltä, että pääsisin tästä tukikohdasta. Minun pitäisi palata päällikköni komentoon.

Suomennos: HS:n Moskovan kirjeenvaihtaja Pekka Hakala